

U IME NARODA

Viši sud u Bijelom Polju -specijalizovano odjeljenje za sudjenje za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina u vijeću od sudije Vučomira Boškovića kao predsjednika vijeća i sudija porotnika Miloša Krgovića i Kasima Mehovića, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Radovanović Rade, u krivičnom predmetu optuženog Brahimaj Agima iz Istoka, Kosovo, po optužnici Vrhovnog državnog tužilaštva -Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Ks.br.17/09 od 20.11.2009. godine nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa u prisustvu zamjenika Specijalnog tužioca Milosava Veličkovića iz Bijelog Polja, optuženog Brahimaj Agima i njegovih branioca, adv. Vučka Bjelanovića i Kasima Dizdarevića, donio je dana 28.12.2009. godine, a javno objavio dana 29.12.2009. godine,

P R E S U D U

Optuženi **BRAHIMAJ AGIM** od oca Rustema i majke Safete, rođene Šatri, rođen 04.06.1976 godine, u Kašici - Istok, sa stalnim boravkom u mjestu rođenja, oženjen, otac četvoro mladb. djece, završio Osnovnu školu, **vozač**, srednjeg imovnog stanja, **neosuđivan**, nalazi se u pritvoru od 21.10.2009 godine.

Kriv je

Što je :

Dana 21.10.2009.godine u 9.05 časova u mjestu zvanom Kljunača, opštinu Bijelo Polje, Radović Vladanu i Madžgalj Srboljubu, kao službenim licima-policajcima Uprave policije-Područna jedinica u Bijelom Polju ponudio da im da poklon, na način što je nakon što su ga policajci zaustavili dok je upravljao putničkim motornim vozilom marke VW "Bora" reg.br.Cetinje AD 395 lično vlasništvo, na magistralnom putu od Berana ka Ribarevinama, zbog počinjenog prekršaja iz Zakona o bezbednosti saobraćaja zato što je pretekao putničko motorno vozilo na punoj liniji, pa kada mu je policajac Radović Vladan saopštio da će zbog počinjenog prekršaja biti priveden sudiji za prekršaje u Bijelom Polju i kada je počeo da piše prijavu, okrivljeni je zahtijevao od policajaca da ga puste, da mu ne pišu prijavu i ne izvrše službenu radnju u okviru svog službenog ovlašćenja, da će ih on častiti novcem, ponavljajući to više puta, pa je u jednom momentu iz džepa izvadio više novčanica u apoenima od 5,00, 10,00 eura i pružao ih više puta kroz otvoren prozor na vozilu i nudio da uzmu novac te da to

neće nikom pričati, zbog čega su ga policajci upozoravali i uporno odbijali opominjući ga da čini krivično djelo, te kada mu je policajac Radović Vladan dao zapisnik o počinjenom prekršaju, okrivljeni je kazao policajcima "pocijepajte mi prekršajnu prijavu kod vas, a ja ću ovu što je kod mene, nakon čega je izvadio novčanicu od 50,00 eura seriskog broja X234009563532 i kroz otvoren prozor je bacio Radović Vladanu na krilo dok je sjedio u službenom motornom vozilu.

-čime je izvršio krivično djelo **davanje mita** iz čl.424.st.1. Krivičnog zakonika Crne Gore.

-Pa mu sud primjenom citiranih zakonskih propisa i članova 14,15,32,36,42,51.KZ CG i čl.199,202. i 364. ZKP-a CG.

O s u d u j e

Na kaznu zatvora u trajanju **od 7 (sedam) mjeseci** u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 21.10.2009.godine, pa do dalje odluke suda.

Obavezuje se optuženi da ovom sudu plati na ime paušala iznos od 50 €, kao i na ime troškova krivičnog postupka iznos od 200.00 € na žiro račun br. 530-12927-32, sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Oštećeni Radović Vladan i Madžgalj Srboljub se nijesu pridružili krivičnom gonjenju, niti su postavili imovinsko-pravni zahtjev.

O b r a z l o ž e n j e

Zamjenik Specijalnog tužioca Vrhovnog državnog tužilaštva-odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina u Bijelom Polju, optužnicom Kts.br.17/09 od 20.11.2009. godine, stavio je na teret optuženom Brahimaj Agimu iz Istoka, Kosovo, da je izvršio krivično djelo davanje mita iz čl.424.st.1. Krivičnog Zakonika CG.

U završnoj riječi zamjenik Specijalnog tužioca stavio je predlog da sud optuženog kazni po zakonu za izvršeno krivično djelo, uz ocjenu da je optužnica dokazana svjedočenjem Vladana Radovića i Madžgalj Srboljuba, a da je odbranu optuženog neosnovana.

Optuženi Brahimaj Agim pred ovlašćenim policijskim službenicima Uprave policije iz Bijelog Polja je istakao da je dana 21.10.2009 godine, oko 09.00 h. od strane saobraćajne patrole zaustavljen u blizini Bijelog Polja u mjestu

tzv. »Kljanjača« jer je preko pune linije pokušao da mimoide auto koje je išlo dosta lagano, a nakon što je procijenio da tu radnju može bezbjedno da izvrši. Po mimoilaženju zaustavljen je od strane saobraćajnog policajca koji mu je zatražio dokumenta i saopštio mu da je počinio prekršaj. Molio je policajca da mu pogleda kroz prste jer je žurio kako bi na Cetinju registrovao vozilo. Međutim, isti su nešto pisali, a on je to potpisao ne znajući šta potpisuje. Naloženo mu je da se vrati u Bijelo Polje, te da ide u sud. Tada je shvatio da je to što je potpisao njegovu kaznu za počinjeni prekršaj, pa je izvadio novac kako bi platio tu kaznu. Izvadio je novčanice od 50,00 € i policajcu koji se nalazio u vozilu predao taj novac, tako što mu je ta novčanica ispala iz ruke i pala policajcu u krilo. Nakon toga policajci su mu rekli da pode njegovim vozilom do Ribarevina, što je on i uradio, gdje su se zaustavili. Tu je ostavio svoje vozilo i prešao u vozilo u kojem su se nalazili policajci. Ističe da često ulazi u Crnu Goru, pa čak i više puta mjesečno.

U istražnom postupku je ponovio iskaz iz predkrivičnog postupka, stim što je istakao i to da kada je vidio da mu jedan od policajaca piše kaznu. Pitao ga je koliko treba ta kazna da se plati, nakon čega mu je policajac odgovorio da se kazna ne plaća, i naložio mu da upali auto i pode za njima. Na Ribarevinama je ostavio svoje vozilo i prešao u vozilo u kojem su se nalazili policajci, te kada su krenuli u pravcu Bijelog Polja policajci su se predomislili govoreći mu da se ponovo vrati do Ribarevina kako bi on uzeo svoje vozilo i sa istim pošao do zgrade policije, što je i urađeno. U zgradi policije je dao izjavu inspektoru nakon čega mu je uručeno rješenje o zadržavanju. Istakao je da kada je pitao policajca koliko treba da plati kaznu tada mu je iz ruke ispalo 50,00 €, koje je držao u ruci i to kroz otvoreni prozor u krilo policajcu koji mu je pisao kaznu. Osim taj jedan put što je pitao policajca koliko treba da plati kaznu više nije pitao da plati kaznu jer su mu policajci rekli da se kazna ne plaća kod njih, već kad dođe u grad. Tvrdi da mu je iz ruke ispalo slučajno tih 50,00 € u krilo policajcu i da je u džepu imao oko 2.000,00 € od kojih je izdvojio 50,00 €, te ističe da mu policajac nije govorio koliko iznosi kazna, niti da treba da plati kaznu, već mu je samo govorio da se kazna ne plaća na tom mjestu. Negira da je molio policajca da ga ne kažnjavaju, te da niko od policajaca nije pominjao visinu kazne. 50,00 € mu je ispalo iz ruke u krilo policajcu kada je policajac završio pisanje kazne, a tačno je da je izvadio 50,00 € iako nije znao kolika je kazna, te da je u džepu imao i novčanice u apocima manjim od 50,00 €. Negira da je imao namjeru da časti policajce sa 50,00 € kako mu ne bi pisali kaznu. Kod službenog vozila policije došao je na poziv policajca koji ga je kontrolisao na putu, a na licu mjesta je potpisao zapisnik ili potvrdu za koju je mislio da je kazna. Zapisnik i potvrdu nije čitao.

Na pretresu je istakao da se ne osjeća krivim, te da ne priznaje krivično djelo stavljeno mu na teret. U pogledu razlika kada je u predkrivičnom postupku govorio da je molio policajca da mu progledaju kroz prste, a da je pred istražnim sudijom govorio da nije govorio policajcima da mu ne pišu prijavu tvrdi da je tačno da nije molio policajce da mu ne pišu prijavu. Istakao je da je prije godinu ili dvije plaćao kaznu policiji u Crnoj Gori zbog počinjenih prekršaja, te da je ta kazna iznosila oko 25,00 €. Nije znao da pojasni zbog kojeg prekršaja je tada plaćao kaznu. Kada mu je ispao novac u krilo policajca, policajac mu više nije vraćao taj novac. Već je novac ubacio u neku svesku i naredio mu da vozilom ode za njim. Istakao je i to da je policija na putu iz grada prema Ribarevina kada su se vraćali govorila da treba da plati kaznu kod sudije, te po njegovom mišljenju je to bio razlog zbog čega su se vratili do Ribarevina kako bi on uzeo svoje vozilo. Tvrdi da mu ni na kraj pameti nije bilo da policajcima da mito, te nije smatrao da na taj način čašćava policajce. Istakao je da je na Kosovu praksa da se za takve prekršaje može platiti na licu mjesta kao i sudiji za prekršaje.

U završnoj riječi branioci optuženog su u bitnom istakli da optuženom nije bila namjera da učini poklon policajcima, već da plati kaznu za počinjeni prekršaj, te da mu je tada novčanica ispala iz ruku i pala u krilo policajcu, kao i da je optuženom bila poznata činjenica da se ranije mogla platiti kazna na licu mjesta, a da isti nije zahtijevao od policajaca da i ne pišu prekršajnu prijavu. Cijene da navodi optužnice nijesu dokazani, a da je optuženi nakon što mu je ispala novčanica tražio od policajaca da mu istu vrate, te da mu je novčanica ispala kada su policajci već preuzeli službene radnje i sačinili zapisnik o počinjenom prekršaju, pa samim tim da optuženi nije ni imao potrebe niti razloga da plaća za nešto što je već zapisnikom konstatovano. Optuženom je bilo poznato da je kazna za taj prekršaj iznosila od 20,00 € do 30,00 €, stim što je ako je u pitanju strani državljanin da se ta kazna uvećava, pa se po nalaženju branilaca postavlja pitanje zbog čega bi optuženi nudio više nekom od onoga koliko iznosi sama kazna. Smatram da se u konkretnom slučaju radi o klasičnom primjeru dobrovoljnog odustanka od izvršenja krivičnog djela, čime bi se stekli zakonski uslovi za primjenu odredaba čl. 22 KZ. CG, i oslobađa od kazne optuženog. Međutim, po nalaženju branilac ukoliko sud to ne bi prihvatio postoje svi uslovi za primjenu odredaba o ublažavanju kazne i izricanje novčane kazne, čiji bi iznos bio smanjen srazmjerno vremenu provedenom u pritvoru, te nalaze da postoje samo olakšavajućih okolnosti na strani optuženog.

Na glavnom pretresu sud je izveo dokaze: saslušao svjedoke Radović Vladana i Madžgalj Srboljuba, izvršio uvid u novčanicu u apoeni od 50 ser.br.X2300563532, izvršio uvid u izvod iz KE optuženog izdat pod brojem 50/09 dana 07.12.2009.god izad od strane Opštinskog suda iz Istoka, pa je

činjenici iste pojedinačno i u kontekstu, dovodeći ih u vezu sa odbranom optuženog utvrdio činjenično stanje kao u izreci presude.

Očjenom odbrane i dokaza, te dovođenjem u međusobnu vezu, sud je kao nesporno utvrdio sledeće činjenično stanje:

Optuženi Brahimaj Agim je dana 29.10.2009 godine, oko 09,00 h. kontrolisan od strane saobraćajne policije u mjestu Kljunača, opština Bijelo Polje. zbog počinjenog prekršaja jer je preko pune linije pretekao vozilo koje se kretalo ispred njega. Nakon toga, zaustavljen je od strane službenika policije Radović Vladana, a sa kojim je u saobraćajnoj kontroli radio Srboljub Madžgalj. Zbog počinjenog prekršaja službenici policije su sačinili zapisnik o prekršaju, napisali prekršajnu prijavu, a nakon toga potvrdu o privremenom oduzimanju saobraćajne i vozačke dozvole, nakon čega su optuženom Brahimaju nalazili da svojim vozilom za njihovim vozilom pođe do Ribarevina gdje je optuženi po njihovom naređenju ostavio vozilo i prešao u službeno vozilo u kojem su se oni nalazili. Nakon toga, a pošto su krenuli od Ribarevina prema Bijelom Polju vratili su se do Ribarevina kada je optuženi Brahimaj uzeo svoje vozilo u koje vozilo je ušao policajac Madžgalj, te je službenim vozilom policajac Radović pošao prema zgradi Uprave policije u Bijelom Polju, a vozilom Brahimaja optuženi Brahimaj i službenik policije Madžgalj. U zgradi policije optuženi Brahimaj je dao svoju izjavu. Nesporno je i to da se u jednom momentu u krilo službenika policije Radović Vladana našlo 50,00 €. Predmetno se potvrđuje kako odbranom optuženog, tako i iskazima svjedoka Radović Vladana i Madžgalj Srboljuba.

Međutim, sporno je na koji način se novac od 50,00 € našao u krilo službenika policije Radovića. Optuženi se brani da je shvatio da treba da plati kaznu zbog počinjenog prekršaja, te kada je pitao policajca koji mu je pisao kaznu koliko treba da plati, da mu je u tom momentu iz ruke ispalo 50,00 € koje je držao u ruci i to kroz otvoren prozor, koji novac je pao u krilo policajcu koji je pisao kaznu, te da mu nije bilo ni na kraj pameti da da policajcu mito, već da tim novcem plati kaznu za počinjeni prekršaj.

Ovakvu odbranu optuženog sud nije mogao prihvatiti, a ista nije potvrđena nijednim izvedenim dokazom.

Naime, iz iskaza svjedoka Radović Vladana i Madžgalj Srboljuba se vidi da su dana 29.10.2009 godine, u mjestu zv. Kljunača, na magistralnom putu Bijelo Polje - Berane, kontrolisali optuženog Brahimaj Agima, a sa razloga što je izvršio preticanje drugog vozila u nepreglednoj krivini. Svjedok Radović je saopštio optuženom da je počinio prekršaj zbog čega slijedi podnošenje

prekršajne prijave i odvođenje kod sudije za prekršaje. Tada je optuženi tražio da se dogovori sa njima, te da će ih častiti da mu ne pišu prekršajnu prijavu, pitajući ih pri tom više puta koliko treba da im da para. Objasnili su mu da je za počinjeni prekršaj predviđeno podnošenje prekršajne prijave i da u vezi toga nema nikakvog dogovora niti plaćanja na licu mjesta. Optuženi je nudio novac i prije nego što je započeto pisanje prekršajne prijave, a i u samom momentu pisanja prekršajne prijave, te i nakon što je prijava napisana, govoreći im da ne pišu prijavu, te da će ih častiti, a da on nikome za to neće pričati. Policijski službenici su upozoravali optuženog da to ne čini, na šta on nije reagovao, već je bio uporan u svom traženju da ih časti da ne pišu prijavu, da bi u momentu dok je policajac Radović pisao tekst krivične prijave optuženi iz džepa izvadio više novčanica u apoenima od po 5,00 € i 10,00 € pružavajući ih kroz otvoren prozor patrolnog vozila u kojem su se nalazili policajci, policajcu Radoviću. U tom momentu reagovali su malo oštrije, govoreći mu da skloni novac, što je on na kraju učinio i vratio novac u džep. Kada je završeno pisanje prekršajne prijave, te kada je policajac Radović dao optuženom primjerak prijave koju je on potpisao i nakon što je započeo pisanje potvrde o privremenom oduzimanju saobraćajne i vozačke dozvole tada je optuženi govorio službenicima policije da je vlasnik neke cistjerne, da ima dosta para, te da kažu koliko treba da im da para da mu ne pišu prijavu. U momentu kada mu je službenik policije Radović dao primjerak o oduzimanju vozačke dozvole i saopštio mu da sjedne u svoje vozilo, te da sa istim pođe za njihovim službenim vozilom, radi procesuiranja prijave, tada je optuženi iz lijevog džepa izvadio veću svotu novca od kojih je izdvojio novčanicu od 50,00 € i kroz otvoren prozor vozila u kojem su se nalazili istu bacio službeniku Radoviću u krilo, govoreći im »pocijepajte vi prekršajnu prijavu i to primjerak koji je kod vas, a ja ću ovaj koji je kod mene«, na šta su službenici policije reagovali oštrije i naredili mu da uzme novac koji je bacio u krilo, što on nije htio, a u jednom trenutku je rekao da to neće da učini, nakon čega su mu naredili da pođe sa svojim vozilom za njihovim vozilom prvo do Ribarevina, a nakon čega je prešao u njihovo službeno vozilo, da bi se nakon toga a nakon što su se o predmetnom konstatovali sa svojim pretpostavljenim ponovo vratili do Ribarevina, gdje je optuženi uzeo svoje vozilo, a sa njim je u vozilu ušao službenik Madžgalj nakon čega su pošli u Upravu policije Bijelo Polje, gdje su novac predali inspektorima koji su preduzimali dalje radnje. Svjedoci ističu da tu novčanicu nijesu uzimali u ruke, već je svjedok Radović je uz pomoć papira, nedodirujući je uzeo i stavio u svoju fasciklu. Tvrde da su od samog početka, čakle od momenta kada su Brahimaju naložili da dođe do njihovog vozila, i od samog početka obavljanja razgovora istom saopštili da se kazna na plaću na licu mjesta, ali da je optuženi Brahimaj bio uporan u tome da im učini poklon kako mu ne bi podnosili prekršajnu prijavu, te da optuženom novčanica nije ispala iz ruke, već je on tu novčanicu bacio u krilo službeniku Radoviću, na način što je optuženi provukao kroz prozor ruku i pokretom ruke

bacio novac u krilo službenika policije Radoviću. Svjedoci tvrde da su se ruke optuženog nalazile van vozila dok su razgovarali i kada je potpisivao zapisnik jer se zapisnik nalazio na fascikli koju je policajac Radović naslonio na prozor, tako da se ruka optuženog prilikom potpisivanja nalazila van vozila, tako da ni u jednom momentu nije imalo potrebe da se ruka optuženog nade u vozilu, i da se našla samo u momentu kada je bacio u krilo novac službeniku policije Radoviću. Svjedoci tvrde da kada je službenik Radović sačinio potvrdu o privremenom oduzimanju vozačke i saobraćajne dozvole koja potvrđuje se ne potpisuje te kada je optuženom naložio da svojim vozilom krene za njihovim vozilom da je tada optuženi kroz otvoren prozor bacio novčanicu od 50,00 € u krilo službeniku Radoviću. Svjedoci dalje ističu da je tačno da je optuženi kasnije nakon što su se iz pravca Bijelog Polja vratili prema Ribarevina tražio da mu vrate novčanicu od 50,00 €. Međutim, istu je tražio da mu vrate novčanicu od 50,00 €, koju mu novčanicu nijesu vratili, jer su u međuvremenu obavijestili pretpostavljene šta se desilo i naloženo im je da optuženog privedu u zgradu Područne jedinice Bijelo Polje zbog krivičnog djela koje je počinio.

Iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta se vidi da je od optuženog Brahimaj Agima oduzeta novčanica u apoeni od 50,00 € serijskog broja X2300563532 koju novčanicu je bacio u krilo službenika policije Radović Vladana.

Iz izvoda iz kaznene evidencije izdat od strane Opštinskog suda iz Istoka, br. 50/09 dana 07.12.2009 godine, se vidi da isti do sada nije osuđivan.

Dakle, optuženi ne priznaje da je počinio krivično djelo stavljeno mu na teret, te tvrdi da mu je novac ispao iz ruke u krilo policajcu, a da je sa tim novcem namjeravao da plati kaznu zbog počinjenog prekršaja. Negira da je policajcima nudio mito. U predkrivičnom postupku je istakao da je tačno da je policajce molio da mu ne pišu prijavu, dok je u istražnom postupku i u slobodnom kazivanju to negirao, ističući da je samo želio da policajcima plati kaznu zbog počinjenog prekršaja, a ni u kom slučaju da je imao namjeru da im da mito. Odbrana okrivljenog je u potpunosti obezvrijedena iskazima svjedoka Radovića i Madžgalja. Svjedoci opisuju događaj kako se desio hronološkim redom po nalaženju suda upravo onako kako se događaj desio. Iz njihovih iskaza se izvodi jasan zaključak da je optuženi iz ruke kroz otvoren prozor na krilo policajaca Radovića bacio novčanicu od 50,00 €, nudeći im poklon kako isti ne bi pisali prijavu zbog počinjenog prekršaja. Iz iskaza tih svjedoka se vidi da je optuženi ispoljio posebnu upornost za izvršenje ovog djela, te da je od samog momenta započinjanja kontrole, pa i nakon momenta kada su policajci napisali prijavu isti im nudio poklon, prvo nudeći neodređeni iznos novca u apoenima od po 5,00 € i 10,00 €, a pošto su to službenici policije odbili u krilo službenika

Radovića je kroz otvoren prozor bacio novčanicu od 50,00 €, da ne preuzmu službenu radnju pisanja prekršajne prijave.

Sud nije imao nikakvog razloga da ne povjeruje iskazima svjedoka Radović Vladana i Madžgalj Srboljuba. Po nalaženju suda svjedoci su opisali događaj upravo onako kako se desio. Njihovi iskazi su identični u pogledu svih odlučnih činjenica koje su od značaja za ocjenu ove pravne stvari. Svjedoci do u detalja opisuju događaj kako se desio, jasno, saglasno, uvjerljivo i po nalaženju suda tačno, a kojim kazivanjem u potpunosti obezvređuju odbranu optuženog. Optuženi se ne uvjerljivo brani da je ta novčanica ispala iz njegove ruke kada je pokušao da plati kaznu policajcu. Međutim, policajci uvjerljivo i po nalaženju suda tačno govore da je optuženi uporno i od samog momenta započinjanja kontrole pa i nakon završene kontrole istim nudio novac kako ne bi pisali prijavu za počinjeni prekršaj, a nakon čega je u krilo policajcu Radoviću bacio novčanicu od 50,00 € govoreći mu da pocijepa svoj primjerak prijave, a da će on pocijepati svoj, te da njemu ide to na čast što daje mito i da niko za to neće saznati. Svjedoci su uvjerljivi da nije imalo potrebe da se ruka optuženog nađe u bilo kojem momentu u njihovom vozilu. Njegove ruke su se nalazile van vozila tokom čitave kontrole, a samo u trenutku potpisivanja zapisnika sa spoljašnje strane vozila, tako da novčanica iz njegove ruke nije mogla pasti na krilo policajca Radovića, osim da je optuženi na to mjesto sam bacio. Kod ovakvog svjedočenja službenika policije postavlja se pitanje kako to da je ispala novčanica iz ruke optuženog u krilo službeniku Radoviću ako njegove ruke ni u jednom momentu se nijesu nalazile, niti su imale potrebe da se nađu u vozilu Radovića. Kod ovakvog stanja i uvjerljivog svjedočenja službenika Radovića i Madžgalja da je optuženi od započinjanja kontrole pa sve do momenta kada mu je policajac Radović rekao da pođe sa svojim vozilom za njihovim vozilom radi sprovođenja sudij za prekršaje da je čitavo vrijeme nudio novac kako isti ne bi preduzeli tu radnju, to sud odbranu optuženog da nije počinio predmetno krivično djelo nije mogao prihvatiti jer je njihova odbrana u potpunosti obezvrijeđena kazivanjem svjedoka Radovića i Madžgalja, a po nalaženju suda optuženi je neuvjerljivim iznošenjem odbrane pokušao da izbjegne krivično-pravnu odgovornost i izdejstvuje svoje oslobađanje.

Optuženi pred ovlašćenim policijskim službenicima ističe da je molio policajce da mu ne pišu krivičnu prijavu. Kasnije je to negirao, te tvrdi da je novcem koji mu je ispao iz ruke pokušao da plati prijavu. Svjedoci Radović i Madžgalj su kategorični da su odmah na početku kontrole upozorili optuženog da je počinio prekršaj, za šta slijedi pisanje prekršajne prijave, te su istog obavijestili da se kazna ne plaća na tom mjestu, pa se postavlja pitanje zbog čega optuženi uporno i nakon upozorenja i obavještenja vadi novac i pokušava isti da službeniku policije, da bi u jednom momentu bacio novac u krilo službeniku

policije. I nakon toga službenici policije upozoravaju optuženog da uzme novac, što on odbija. Optuženi je negirao da je molio službenike policije da ne pišu prijavu i kasnije kategorično tvrdi da mu je novac ispao iz ruke. Očigledno je da mijenjanjem odbrane u tom dijelu pokušava da ubijedi sud u istinitost naknadnog kazivanja, svjestan činjenice da je naredna radnja iza moljenja, radnja davanja.

Sud nije mogao prihvatiti ni iznesenu odbranu optuženog preko branilaca da je tražio povraćaj novca od službenika jer je dobrovoljno odustao od izvršenja tog djela. Izvedeni dokazi tokom postupka potvrđuju da je optuženi tražio novac nakon što su službenici policije započeli njegovo privođenje zbog počinjenog krivičnog djela i kada su mu saopštili da je počinio krivično djelo. Dakle, optuženi je prvo nudio, a zatim i dao - bacio u krilo novac službeniku policije Radoviću. Stoga, djelo je svršeno a ne pokušano, pa time se ne može smatrati da postoji dobrovoljni odustanak. Optuženi je tražio novac nakon što je djelo počinio, svjestan činjenice da će taj novac tokom postupka poslužiti kao dokaz i svjestan činjenice da su ovlašćeni policijski službenici već preduzeli radnje radi procesuiranja i sprovođenje daljih radnji radi pokretanja krivičnog postupka i utvrđivanja njegove krivične odgovornosti.

Sud nije mogao prihvatiti ni odbranu da su službenici već preduzeli službenu radnju koja se sastojala u kontrolisanju saobraćaja i sačinjavanju zapisnika o počinjenom prekršaju, te da su te radnje izvršene a da obilježje ovog krivičnog djela predstavlja davanje ili obećavanje poklona da ne izvrši službenu radnju. Iz iskaza svjedoka Radovića i Madžgalja se između ostalog vidi da je optuženi i nakon što je sačinjen zapisnik, a nakon što mu je policijski službenik predao potvrdu o oduzimanju vozačke i saobraćajne dozvole kroz prozor u krilo policajcu Radoviću bacio novčanicu od 50,00 €, govoreći mu da pocijepa primjerak zapisnika, a da će on pocijepati primjerak svog zapisnika. Dakle, optuženi nastoji i nakon što je napisana prekršajna prijava, bacajući novac u krilo policajcu Radoviću da ubijedi policijske službenike da pocijepaju prijavu o počinjenom prekršaju, tj. da ne preduzimaju radnje u daljem procesuiranju te prijave.

Radnja krivičnog djela davanja mita je svršena samim nudenjem poklona u vezi sa službenom radnjom, a nije od značaja za postojanje ovog djela da li je službeno lice nešto učinilo ili propustilo da učini. U konkretnom slučaju optuženi Brahimaj je nudio poklon da službeno lice ne preduzme službenu radnju pisanjem a zatim predajom prekršajne prijave nadležnom organu. Radnja koju je optuženi preduzimao kako od samog početka službene radnje tako i nakon što je ta službena radnja završena sačinjavanjem zapisnika i pisanjem prekršajne prijave te pisanjem potvrde o privremenom oduzimanju saobraćajne i vozačke dozvole, tako da je neosnovana odbrana optuženog data preko branilaca da

krivično djelo ne postoji jer je poklon nuden »po završenoj službenoj radnji«. Imajući u vidu činjenice koje se utvrđuju iz iskaza svjedoka Radović Vladana i Madžgalj Srbovljuba, koji su upozoravali optuženog da odustane od nudenja novca, ukazujući mu da time čini krivično djelo, te da je u konkretnom slučaju optuženi bio sudeći sa činjenicom da policajaci ne žele da prime novac u njihovo vozilo je nakon toga ubacio novčanicu od 50,00 € insistirajući da podijapaju prekršajnu prijavu koju su već napisali zbog počinjenog prekršaja, a da će on podijepati svoj primjerak prijave, te da o tome neće nikom govoriti, iz čega proizilazi jasan zaključak da je optuženi nudio poklon policajcima sa ciljem da ne preduzimaju službenu radnju na koju su po zakonu ovlašćeni. Bez sumnje je da je optuženi bio svjestan radnje nudenja poklona i da to čini u vezi sa službenom radnjom policajca kao ovlašćenog službenog lica, a smatrajući da će time izdejstvovati da službeno lice ne preduzme radnju iz okvira svog ovlašćenja.

U predmetnom slučaju radnju nudenja preduzima sa ciljem da službeno lice ne preduzme službenu radnju, a koju radnju je preduzimao od samog započinjanja kontrole, potom tokom sačinjavanja zapisnika i pisanja prekršajne prijave, te pisanja potvrde o privremenom oduzimanju saobraćajne i vozačke dozvole, nakon čega je bacio u krilo novac službenom licu, pa je sa tog razloga neosnovana odbrana optuženog da ne postoji krivično djelo, jer je poklon nuden po završenoj službenoj radnji.

Privremeno oduzeta novčanica predstavlja materijalni dokaz iz činjeničnog stanja koje je nesporno i nesumljivo utvrđeno.

Optuženi je više puta upozoravan od strane službenika policije da ne nudi poklon. Međutim, isti je novac uporno nudio kako bi izdejstvovao da mu službenici policije ne pišu krivičnu prijavu, svjestan činjenice da nudem poklona službenom licu čini da to lice ne izvrši službenu radnju iz okvira svog službenog ovlašćenja te je postupao sa direktnim uništjajem jer je bio svjestan djela i htio je njegovo izvršenje.

Sa iznijetih razloga sud nalazi da je optuženi izvršio krivično djelo davanje mita iz čl. 424 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, opisano kao u izreci presude zbog čega je kriv i krivično-pravno odgovoran.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne sud je cijenio sve okolnosti iz čl. 42 KZ CG, pa je na strani optuženog od olakšavajućih okolnosti našao da se radi o porodičnom čovjeku, ocu četvoro maloljetne djece, te da do sada nije osuđivan, a kao otežavajuću okolnost cijenio je njegovu upornost u nastojanju da učini poklon službenom licu da ne izvrši službenu radnju iz okvira svog

službenog ovlaštenja, te je istom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, u koju kaznu mu je uračunao vrijeme provedeno u pritvoru, cijeneći da će se ovom kaznom postići svrha kažnjavanja propisana čl. 32 KZ CG.

Obzirom da je optuženi oglašen krivim to ga su primjenom odredbe čl. 202 ZKP-a CG, obavezuje da na ime paušala plati iznos od 50.00 €, te na ime troškova krivičnog postupka iznos od 100.00 € koji troškovi se odnose na ime isplaćenih troškova tokom krivičnog postupka postavljenom branioцу po službenoj dužnosti Čindrak Kemal.

Shodno čl. 11 Krivičnog zakonika Crne Gore, odlučeno je u pogledu uračunavanja pritvora optuženom u izrečenu kaznu za period počev od 21.10.2009 godine, kada je lišen slobode, pa do pravnosnažnosti presude, ali ne duže od izrečene kazne zatvora.

Oštećeni Radović Vladan i Madžgalj Srboљjub se nijesu pridružili krivičnom gonjenju niti su postavili imovinsko-pravni zahtjev.

Sa iznijetih razloga odlučeno kao u izreci presude.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana, 29.12.2009.godine

Zapisničar
Radovanović Rada s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA SUDIJA
Vukomir Bošković s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba
Apelacionom sudu RCG Podgorica u roku
od 15 dana od dana prijema a preko ovog
suda.

Viši sud u Bijelom Polju, Specijalizovano odjeljenje za suđenje za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, predsjednik vijeća-sudija Drago Konatar, uz učešće namještenika suda Mirjane Gačević, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Vukašina Radivojevića iz Berana, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.216 st.4 u vezi st.2 i 1 KZ RCG u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje javne isprave iz čl.207 st.3 u vezi st.1 KZ RCG u produženom trajanju, krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.216 st.4 u vezi st.1 KZ RCG u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje službene isprave iz čl.227 st.3 u vezi st.1 KZ RCG, te tri posebna krivična djela zloupotreba službenog položaja iz čl.216 st.4 u vezi st.1 istog zakona u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje javne isprave iz čl.207 st.3 u vezi st.1 KZ RCG, Vukašina Zečevića iz Berana, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.216 st.1 KZ RCG u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje službene isprave iz čl.227 st.2 u vezi st.1 KZ RCG, krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.216 st.1 KZ RCG u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje javne isprave iz čl.207 st.3 u vezi st.1 KZ RCG, optuženog Milovana Milovića iz Berana, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.216 st.1 KZ RCG u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje javne isprave iz čl.207 st.3 u vezi st.1 KZ RCG u produženom trajanju, optuženog Miloja Šekića iz Berana, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.216 st.1 KZ RCG u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje javne isprave iz čl.207 st.3 u vezi st.1 KZ RCG i optuženog Nebojše Akovića iz Berana, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.216 st.1 KZ RCG u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje javne isprave iz čl.207 st.3 u vezi st.1 KZ RCG, po službenoj dužnosti na osnovu čl. 380 st. 1 Zakonika o krivičnom postupku (Sl.list CG 57/09) dana 13.10.2010.godine, donio je

R J E Š E N J E

Vrši se ispravka u pisano izrađenom prepisu presude Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br.15/09 od 08.09.2010.godine, u pogledu oznake člana na osnovu kog je presuda donijeta, a na način što se umjesto čl.373 tač.1 Zakonika o krivičnom postupku u izreci i obrazloženju navodi član 372 tač.1 istog zakonika.

U ostalom dijelu presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 15/09 od 08.09.2010.godine prema svim optuženim odbijena je optužba zato što je ovlašćeni tužilac odustao od optužbe do završetka glavnog pretresa. Pri tom je kao osnov donošenja presude naznačen član 373 tač.1 Zkp-a greškom u kucanju brojeva umjesto čl.372 tač.1 istog zakonika.

Pošto se radilo o očiglednoj pogrešci koja je nastupila kao posledica tehničke greške prilikom kucanja brojeva ovaj sud je na osnovu čl. 380. st.1. Zakonika o krivičnom postupku (Zkp), po službenoj dužnosti predmetnim rješenjem izvršio ovu ispravku.

U ostalim elementima, kako je naznačeno u izreci ovog rješenja presuda se ne mijenja.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana, 13.10.2010.godine

PREDSJEDNIK VIJEĆE-SUDIJA
Drago Konatar s.r.

